

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС МІНІСТЕРСТВА З ПИТАНЬ РЕІНТЕГРАЦІЇ ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ

Махмурова-Дишлюк Олена Петрівна,
кандидат юридичних наук, докторант
Науково-дослідного інституту публічного
права

Потреба захисту прав, свобод та інтересів осіб в умовах збройних конфліктів потребує створення й налагодження роботи поряд із загальними спеціальними суб'єктів публічної адміністрації. Якщо загальні суб'єкти публічного адміністрації здійснюють аналізовану нами адміністративну діяльність як одну зі своїх численних завдань, то спеціальні, виходячи із самої назви цього слова, призначаються і створюються саме для захисту осіб, які постраждали внаслідок збройних конфліктів та деяких інших численних завдань.

Тим самим підтверджується теза, що залежно від складності та гостроти збройного конфлікту виникають нові суб'єкти публічного адміністрації та припиняють своє існування існуючі. А ті, що зберігають свій юридичний статус, змінюють свої компетенції стосовно ефективного забезпечення прав і свобод людини і громадянина в умовах збройних конфліктів в Україні.

За критерієм спеціалізації всі суб'єкти публічної адміністрації, які забезпечують права і свободи людини і громадянина в умовах збройних конфліктів в Україні, поділяються на загальні та спеціальні. Другі – це ті, що спеціально створюються для виконання аналізованої нами проблеми на засадах виключності свого публічного призначення та особливостей публічного адміністрування [1].

Першим серед спеціальних слід виділити Міністерство з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України, діяльність якого безпосередньо спрямована на забезпечення прав, свобод та інтересів осіб на прилеглих до тимчасово окупованих територіях. Хоча в цілому воно має більш широко завдання, а саме є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади та забезпечує формування та реалізацію державної політики з питань тимчасово окупованих територій, а також та інформаційного суверенітету України. Серед його завдань слід виділити: по-перше, забезпечення формування та реалізація державної політики з питань: тимчасово окупованих територій України та захисту прав населення, що на них проживає, кінцевою метою якої є їх реінтеграція в єдиний конституційний простір України; внутрішньо переміщених осіб з тимчасово окупованих територій України та громадян України, які покинули своє місце проживання на тимчасово окупованих територіях України внаслідок або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту та/або тимчасової окупації частини території України та виїхали за кордон сприяння реалізації їх прав і свобод та створення умов для добровільного повернення таких осіб до покинутого місця проживання або інтеграції за новим місцем проживання; координації діяльності з надання гуманітарної допомоги.

цивільному населенню під час збройного конфлікту; відновлення та розбудови миру, розвитку тимчасово окупованих територій України після їх реінтеграції, а також прилеглих до них територій; інформаційного суверенітету України: по-друге, участь у формуванні та реалізації державної політики щодо: захисту прав і свобод осіб, які порушено внаслідок тимчасової окупації частини території України або втрати контролю над її частиною; здійснення заходів з протимінної діяльності, зокрема з інформування населення про небезпеку вибухонебезпечних предметів, надання допомоги постраждалим особам, а також забезпечення проведення обстеження території на предмет наявності в її межах вибухонебезпечних предметів, маркування і складання карт територій, забруднених

та імовірно забруднених вибухонебезпечними предметами; 3) сприяння: реалізації прав і свобод громадян України, які проживають на тимчасово окупованих територіях України, а також прилеглих до них територіях; задоволенню національно-культурних, освітніх потреб, розвитку етнічної самобутності корінних народів та національних меншин, що проживають на тимчасово окупованих територіях України, а також прилеглих до них територіях; задоволенню соціально-економічних, екологічних, інформаційних та культурних потреб населення, що проживає на тимчасово окупованих територіях України, а також прилеглих до них територіях; 4) створення умов для вільного розвитку кримськотатарської мови, мов інших корінних народів та національних меншин, що проживають на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя [2; 3].

Отже, публічне адміністрування Міністерства по питанням реінтеграції тимчасово окупованих територій України безпосередньо спрямоване на забезпечення прав, свобод та інтересів осіб на прилеглих до тимчасово окупованих територіях, громадян, які покинули своє місце проживання, координації діяльності з надання гуманітарної допомоги, сприяння задоволенню національно-культурних, мовних, освітніх потреб, розвитку етнічної самобутності корінних народів і національних меншин, що проживають на тимчасово окупованих територіях.

Список використаних джерел:

1. Адміністративне право України. Повний курс: підручник / В. Галунько, П. Діхтієвський, О. Кузьменко та ін.; за ред. В. Галунька, О. Правоторової. Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2019. 656 с.
2. Деякі питання Міністерства по питанням реінтеграції тимчасово окупованих територій. Затверджене Постановою Кабінету Міністрів України від 8 червня 2016 р. № 376. Верховна Рада України. 2016. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/376-2016-п#Text>.
3. Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях. Закон України від 18 січня 2018 р. № 2268-VII. Відомості Верховної Ради. 2018. № 10. Ст. 54.
4. Про військово-цивільні адміністрації Закон України від 3 лютого 2015 р. № 141-VIII. Відомості Верховної Ради. 2015. № 13. Ст. 87.

ЗМІСТ КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ НОТАРІАТУ ЯК ІНСТРУМЕНТУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЛЕЖНОЇ НОТАРІАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Розсоха Сергій Сергійович,
докторант Науково-дослідного
інституту публічного права

Нині в умовах демократичних перетворень суспільно-політичного життя в Україні виникає гостра потреба трансформації основних інститутів захисту прав, свобод і законних інтересів осіб (фізичних і юридичних), одним з яких і є нотаріат. Діяльність нотаріату, по суті, набуває превентивного змісту, тобто стає такою, що в позасудовому порядку запобігає виникненню спорів про право і тим самим сприяє досягненню завдань правосуддя. Разом із тим сама діяльність нотаріусів потребує належного контролю, що зумовлено важливістю виконання ними функцій, покладених чинним законодавством щодо посвідчення правочинів, здійснення інших нотаріальних дій, завдяки яким відбувається легітимація окремих видів діяльності громадян, підприємств, установ, організацій. При цьому слід урахувувати необхідність визначення теоретико-правової моделі оптимального контрольного впливу на діяльність нотаріусів, оскільки такого